

OSD 69/12

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 4 lutego 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Zdzisław Pieniążek
Sędziowie: r. pr. Elżbieta Malik
r. pr. Hubert Schwarz

Protokolant: apl. radc. Ariel Kucharczyk

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Barbary Szalewicz-Witakowskiej;

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lutego 2013r. sprawy p-ko r.pr. [REDAKTOWANE]
obwinionemu o to, że:

- w swoich pismach z dnia 01.08.2011 r. adresowanym do [REDAKTOWANE],
z dnia 02.08.2011 r. adresowanym do [REDAKTOWANE], oraz z dnia 09.08.2011 r.
adresowanym do [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] oraz do [REDAKTOWANE]
przekroczył granice wolności słowa i pisma określoną prawem i rzeczową potrzebą,
ujawniając tym samym informacje jakie powziął w związku z wykonywaniem czynności
zawodowych, czym spowodował, iż skarżący p. [REDAKTOWANE] utracił możliwość
współpracy z tymi podmiotami i tym samym przyczynił się do utraty przez Skarżącego
dochodów tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i 2
ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10, poz. 65 ze zm.) w zw.
z art. 6 ust. 1 i 27 ust. 6 KERP.

ORZĘKA

- I. Obwinionego [REDAKTOWANE] uznaje za winnego, tego że w swoich pismach z dnia 01.08.2011 r. adresowanym do [REDAKTOWANE] z dnia 02.08.2011 r. adresowanym do [REDAKTOWANE], oraz z dnia 09.08.2011 r. adresowanym do [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] oraz do [REDAKTOWANE] przekroczył granice wolności słowa i pisma określoną prawem i rzeczową potrzebą, ujawniając tym samym informacje jakie powziął w związku z wykonywaniem czynności zawodowych, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10, poz. 65 ze zm.) w zw. z art. 6 ust. 1 i 27 ust. 6 KERP i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3a ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych),
- II. Obciąża obwinionego [REDAKTOWANE] kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1.116, 05 zł (słownie: tysiąc sto szesnaście złotych i pięć groszy) płatnej na konto Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

H. Schwarz

OSD 69/12

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28.11.2011r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE], po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Pana [REDAKTOWANE] dotyczącej nieetycznego zachowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] polegającego na kierowaniu do potencjalnych kontrahentów [REDAKTOWANE] pism o treści poniżającej go w ich oczach, odmówił wszczęcia dochodzenia uznając, że radca prawny [REDAKTOWANE] poszukując w imieniu swego mocodawcy majątku [REDAKTOWANE] przeciwko któremu prowadzone było postępowanie egzekucyjne, nie dopuścił się zachowań naruszających zasady etyki radcy prawnego.

Pokrzywdzony [REDAKTOWANE] złożył zażalenie na to postanowienie zarzucając, że Rzecznik Dyscyplinarny nie rozważył należycie wszystkich dowodów dołączonych do skargi i dokonał błędnych ustaleń faktycznych, co doprowadziło go do nieprawidłowej oceny postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE]

Uwzględniając zażalenie poszkodowanego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 8.02.2012r. uchylił wspomniane na wstępie postanowienie z dnia 28.11.2011r. i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do dalszego prowadzenia.

W wyniku przeprowadzonego dochodzenia Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 30.07.2012r. przedstawił radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010r. nr 10, poz. 65 z p. zm.) w zw. z art. 6 ust. 1 i 27 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Według Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny [REDAKTOWANE] w swoich pismach adresowanych do firm: [REDAKTOWANE] z dnia 1.08.2011r., [REDAKTOWANE] z dnia 2.08.2011r., [REDAKTOWANE] z dnia 9.08.2011r. oraz [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] przekroczył granicę wolności słowa i pisma określoną prawem i rzeczową potrzebą, czym spowodował, iż Skarżący [REDAKTOWANE] utracił możliwość współpracy z tymi podmiotami i tym samym przyczynił się do utraty przez Skarżącego dochodów.

W dniu 12.10.2012r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] wystąpił z wnioskiem o wszczęcie przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] postępowania dyscyplinarnego o to, że w swoich pismach adresowanych do firm: [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] z dnia 1.08.2011r., [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] z dnia 2.08.2011r., [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] z dnia 9.08.2011r. oraz [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] przekroczył granicę wolności słowa i pisma określoną prawem i rzeczową potrzebą, ujawniając tym samym informacje, jakie powziął w związku z wykonywaniem czynności zawodowych, czym spowodował, iż Skarżący [REDAKTOWANE] utracił możliwość współpracy z tymi podmiotami i tym samym przyczynił się do utraty przez Skarżącego dochodów.

Według Rzecznika Dyscyplinarnego, zachowanie obwinionego wypełniało znamiona przewinienia dyscyplinarnego (uwzględniając sprostowanie/zmianę kwalifikacji prawnej czynu dokonane na rozprawie w dniu 16.01.2013r.) określonego w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia

6.07.1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010r. nr 10, poz. 65 z p. zm.) w zw. z art. 6 ust. 1 i 27 ust.6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z tej przyczyny oskarżyciel wniósł o orzeczenie wobec obwinionego dyscyplinarnej kary pieniężnej w maksymalnej wysokości przewidzianej w art. 65 ust.1, pkt 3a powołanej już ustawy o radcach prawnych.

Radca prawny [redacted] nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Obwiniony potwierdził, że poszukując majątku [redacted] dłużnika spółki [redacted], w związku z prowadzoną wobec niego egzekucją, sporządził i podpisał wszystkie pisma wymienione we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Twierdził jednak, że wszystkie okoliczności w nich przytoczone są prawdziwe, co wyłącza jego odpowiedzialność, a pisząc listy do potencjalnych partnerów biznesowych [redacted] miał na celu ochronę ich interesów przed nierzetelnym kontrahentem, jakim okazał się [redacted] podczas współpracy z [redacted] w [redacted] którego obsługę prawną obwiniony sprawował.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że:

Radca prawny [redacted] wykonując obsługę prawną [redacted] w sierpniu 2011r. sporządził na papierze firmowym tej spółki, podpisał i przesłał do szeregu firm działających w branży kosmetycznej pisma, w których, obok informacji o zadłużeniu [redacted] i prowadzonemu wobec niego postępowaniu egzekucyjnym, zamieścił szereg innych wiadomości i ocen. I tak, w szczególności, w piśmie z dnia 2.08.2011r. do [redacted] określił [redacted] osobą „niewiarygodną i nieuczciwą”, „o wątpliwej i całkowicie niewiarygodnej pozycji”. Podał, że [redacted] będąc pracownikiem spółki [redacted] nie rozliczył się z powierzonych mu pieniędzy, został zwolniony z pracy dyscyplinarnie i na mocy wyroku sądowego zobowiązany jest do zapłacenia tej spółce kwoty ponad 18 000zł. Nadto, powołując się na zeznania złożone w Prokuraturze Rejonowej [redacted] przez [redacted], obwiniony podał, że ów był leczony psychiatrycznie. Twierdził dalej, że [redacted] ma niespłacony kredyt bankowy, ma majątek lecz ukrywa go przed egzekucją. Na koniec apelował do adresata pisma, aby ponownie przemyślał czy chce on „wystawiać jako prelegenta osobę o całkowitym braku wiarygodności”.

Podobne informacje dotyczące zadłużenia [redacted] przebiegu prowadzonej wobec niego egzekucji, sposobie rozwiązania stosunku pracy i wyniku postępowania sądowego dotyczącego jego odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną spółce [redacted] obwiniony zamieścił także w pismach z dnia 9.08.2011r. skierowanych do firmy [redacted] [redacted] wskazując, że stanowią one „zawiadomienie o tym, że zmuszeni jesteśmy zająć obecne oraz przyszłe wierzytelności w Państwa firmie w stosunku do w/w osoby”.

Okoliczności wskazane wyżej poczyniono w oparciu o treść pism załączonych do akt (k 5-8) i wyjaśnienia obwinionego, który potwierdził, że pisma te sporządził i podpisał oraz przesłał do ich adresatów z własnej inicjatywy. Przyznał też, że firmy te nie zwracały się do niego lub do [redacted] z prośbą o informacje o [redacted]

W czasie przesłuchania w charakterze świadka przez Rzecznika Dyscyplinarnego [redacted] stwierdził, między innymi, że ma zobowiązania finansowe wobec [redacted] w [redacted] oraz, że dowiedział się o skierowaniu przez obwinionego

określonych wyżej pism, podczas negocjacji zmierzających do zawarcia z ich adresatami umów o współpracy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 64 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego.

W myśl art. 6 kodeksu etyki radcy prawnego (KERP) radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

Istotnym elementem pracy radcy prawnego jest obowiązek podejmowania czynności zawodowych w interesie swojego mocodawcy i jak najlepsza ochrona jego interesów. Jednym z środków umożliwiających realizację tej zasady jest przysługująca radcy prawnemu wolność słowa i pisma. Nie oznacza to jednak wolności absolutnej i całkowitej nieodpowiedzialności, a zwłaszcza pozwolenia na podejmowanie działań sprzecznych z prawem lub zasadami etyki.

Zgodnie z art.27 ust.6 KERP radca prawny, korzystając przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, nie może przekraczać granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą. Ograniczenia swobody wypowiedzi przewidują, między innymi, przepisy Kodeksu Cywilnego o ochronie przed naruszeniem dóbr osobistych. Odnosząc się zaś do kryterium „rzeczowej potrzeby” wyznaczającego radcy prawnemu kolejną granicę wolności słowa i pisma, należy wskazać, że kluczową rolę odgrywa tu charakter prowadzonej przez niego sprawy. To on właśnie, uwzględniając oczywiście okoliczności danej sprawy, determinować winien sposób postępowania i rodzaj argumentów przytaczanych w celu osiągnięcia skuteczności działań podejmowanych przez radcę prawnego.

Podejmowanie przez radcę prawnego czynności mających na celu ujawnienie źródeł dochodów osoby będącej dłużnikiem jego mocodawcy i zwracanie się do potencjalnych kontrahentów/pracodawców dłużnika o informacje dotyczące jego zatrudnienia i dochodów oczywiście mieści się w zakresie obowiązków radcy prawnego. Jednak przytaczając w tych pismach informacje o okolicznościach rozwiązania stosunku pracy z dłużnikiem, prowadzonych przeciwko niemu postępowań sądowych w innych sprawach, a zwłaszcza o stanie zdrowia psychicznego dłużnika (choćby zgodne z prawdą), obwiniony niewątpliwie naruszył granicę wolności wypowiedzi i dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Żadne względy rzeczowej potrzeby ani zadania postępowania egzekucyjnego nie usprawiedliwiają powoływania się przez radcę prawnego [REDAKCYJNE] na te fakty zwłaszcza, że dowiedział się o nich przy wykonywaniu czynności zawodowych w innych sprawach. Występując o informacje o zatrudnieniu i dochodach dłużnika obwiniony zamieścił w swych pismach także własną ocenę postępowania [REDAKCYJNE] wskazując na ujemne cechy jego charakteru. Zdaniem Sądu poglądy radcy prawnego co do właściwości osobistych dłużnika nie mają istotnego związku z potrzebami postępowania egzekucyjnego. Zaznajamiania potencjalnych partnerów czy współpracowników dłużnika z opinią, jaką ma o jego osobowości obwiniony, nie sposób uzasadnić racjonalną, rzeczową potrzebą.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że radca prawny [redacted] uchybił zasadom etyki zawodowej radców prawnych określonym w art. 6 ust. 1 i 27 ust.6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przez przekroczenie granic wolności pisma , co uzasadnia jego odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadzie art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych.

Należy przy tym podkreślić, że warunkiem odpowiedzialności radcy prawnego za naruszenie granicy wolności słowa i pisma nie jest poniesienie przez osobę dotkniętą owym czynem szkody, rozumianej jako uszczerbek majątkowy.

Wymierzając obwinionemu za opisany w sentencji czyn karę dyscyplinarną na podstawie art. 65ust.1, p.3a cyt. Ustawy o radcach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze rodzaj popełnionego czynu i znaczny stopień winy obwinionego , który wysyłając pisma o treści opisanej na wstępie ,pozornie mające na celu pozyskanie informacji o dochodach dłużnika, liczył na zdyskredytowanie [redacted] w oczach jego ewentualnych współpracowników/kontrahentów , bo wysyłając je - jak sam stwierdził na rozprawie - choć o to nie proszony, miał na celu „ ochronę ich interesów przed nierzetelnym kontrahentem.” W ocenie Sądu wymierzona kara pieniężna jest odpowiednia do winy i stopnia szkodliwości społecznej czynu oraz powinna przyczynić się do zapobieżenia popełnieniu przez obwinionego radcę prawnego podobnych czynów w przyszłości.

Kosztami postępowania obciążono obwinionego na podstawie art. 70⁶ ust.2 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych.

Od orzeczenia służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w [redacted] w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

[Handwritten signatures and notes]